

Utak és kutak

Felszínről a mélybe esel,
Az útról a kútban kötsz ki.
Ez egy véget nem érő szimbiózis.

De a vízzel teli kút
Nem oly mély mint látható.
Egy apró esés az egész,
Nem kiszámítható.

Hosszú ez az út,
Ebből nincs kiút.
Fárasztó így élni,
Rád nem gondolni.

Egyszer azt érzem,
Nélküled jobb lenne.
Nem esnék minden
Fájó lépetemmel a mélybe.

A kút melyről mindennap álmodtam,
Ma is megjelent,
S csak annyit mondott:
Aludj tovább kedvesem!